

ת"פ 508/12/18 - מדינת ישראל נגד גנאדי גלר

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 508-12-18 מדינת ישראל נ' גלר

תיק חיצוני: 547041/2016

בפני כבוד השופט זיו אריאלי

מאשימה מדינת ישראל

נגד

נאשם גנאדי גלר

החלטה

רקע וטענות הצדדים:

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום, הנושא שני אישומים. שני האישומים עניינם בעבירות שנעברו, על פי הטענה, כלפי שכנו של הנאשם, יליד 1939 (להלן: המתלונן). בשני האישומים מיוחסת לנאשם עבירה של תקיפת זקן (לפי סעיף 368' לחוק העונשין). על פי הנטען באישום הראשון, המעשים המיוחסים לנאשם בוצעו ביום 18.12.16, על רקע חילוקי דעות בין הנאשם לבין המתלונן בנושא האכלת חתולי רחוב סמוך לבניין בו מתגוררים השניים. חילוקי הדעות הסתיימו, כך על פי כתב האישום, בעימות פיסי בין השניים, בחדר המדרגות של הבניין - עימות במהלכו הופל המתלונן מספר פעמים על ידי הנאשם, ונחבל. על פי הנטען באישום השני, המעשים המיוחסים לנאשם בוצעו ביום 7.12.17, בכניסה לבניין. אף הפעם ברקע המעשה ניצב מנהגו של המתלונן להאכיל חתולי רחוב סמוך לבניין. על רקע חילופי דברים בין השניים, תקף הנאשם את המתלונן, בין היתר תוך שימוש ברצועת כלב ובה אבזם מתכת, וגרם למתלונן לחבלות של ממש.
2. בדיון שהתקיים ביום 9.6.20 נמסרה תשובת הנאשם לכתב האישום, והתיק נקבע לשמיעת ראיות. עוד באותו מועד, העלה ב"כ הנאשם טענות מקדמיות, אשר יידונו בהחלטתי להלן.
3. נטען, ביחס לאישום השני, כי קמה לנאשם טענת 'הגנה מן הצדק' בשל אכיפה בררנית - מחומר החקירה עולה כי ימים ספורים לפני האירוע, תקף המתלונן את הנאשם באמצעות חפץ. למרות זאת, לא הועמד המתלונן לדין בגין מעשים אלו. ב"כ הנאשם הבהיר, כי אינו מבקש שבית המשפט יכריע בטענה כבר בשלב זה, אך שמר על טענותיו בעניין זה לשלב שלאחר שמיעת הראיות.
4. ביחס לאישום הראשון נטען, כי יש לבטלו בשל מספר פגמים שנפלו בו, ואשר די בכל אחד מהם כדי להצדיק את ביטולו:
- תיק החקירה הנוגע לאישום הראשון נסגר, אלא שהמתלונן הגיש ערר על ההחלטה לסגור את תיק החקירה. הערר הוגש תוך שיהיו ניכר, בחלוף למעלה משנה מיום קבלת ההחלטה בדבר סגירת התיק. בהחלטת היחידה החוקרת לחדש את החקירה - לא ניתנה כל התייחסות לאיחור הניכר שבהגשת הערר.

- ההחלטה לפתוח מחדש את תיק החקירה - התקבלה על ידי הגוף החוקר עצמו, וזאת בחוסר סמכות ובניגוד להוראות סעיף 64 לחוק סדר הדין הפלילי.
 - לנאשם לא נשלחה הודעה בדבר הגשת הערר, ובדבר האפשרות כי יוגש נגדו כתב אישום. זאת בניגוד להוראות סעיף 65ב' לחוק סדר הדין הפלילי.
5. המאשימה הגישה טיעוני תשובה בכתב, והתייחסה לטענות בדבר הפגמים בכתב האישום:
- העובדה כי הערר הוגש באיחור אינה פוגמת בהחלטה בדבר קבלת הערר ופתיחת תיק החקירה מחדש. רשאית ומוסמכת הרשות הרלבנטית לפתוח תיק חקירה מחדש גם לאחר שחלף סד הזמנים להגשת ערר, ואף במצבים בהם לא הוגש כל ערר.
 - בטיעוניה אישרה המאשימה כי הגוף אשר דן בערר אינו הפרקליטות, אלא הגוף אשר הורה על סגירת תיק החקירה. נטען כי לגוף החוקר מסורה סמכות להורות על פתיחה מחדש של תיק החקירה, אף בהעדר שינוי נסיבות ובהעדרן של ראיות חדשות. התנהלות זו היא אופן התנהלות שגרתית של יחידת התביעות, והדברים אף זכו לאישור בפסיקה. עוד הפנתה המאשימה להוראת סעיף 64א) לחוק סדר הדין הפלילי ממנו ניתן ללמוד, לשיטת המאשימה, כי הוא עוסק אך במקרים בהם ערר או בקשה שהוגשו על ידי מתלונן לבחינה מחודשת - נדחו. ואילו בענייננו - בקשתו של המתלונן (באמצעות באת כוחו) - התקבלה, והתיק נפתח מחדש. לטענת המאשימה, לו הייתה בקשת המתלונן נדחית על ידי היחידה החוקרת - היה מקום להעביר את הבקשה לעיון הפרקליטות לצורך בחינת סגירת התיק ודחיית הערר.
 - אשר לטענה כי לנאשם לא נשלחה הודעה בדבר הגשת ערר (בהתאם להוראת סעיף 65ב' לחוק סדר הדין הפלילי) - טוענת המאשימה כי גם לו מדובר בפגם, הרי שאין בו כדי להביא לביטול האישום. סעיף 65ב'א) אינו כולל סנקציה או הוראה בדבר ביטול האישום עקב אי משלוח הודעה בדבר הגשת ערר. מכל מקום, בענייניו של הנאשם - גם אם לא הובא לידיעתו דבר הגשת הערר, הרי שהנאשם קיבל מכתב יידוע (בהתאם להוראת סעיף 60א' לחוק סדר הדין הפלילי). בנוסף, לאחר פתיחת תיק החקירה מחדש - זומן הנאשם לחקירה נוספת אודות האירוע מושא האישום הראשון. בנסיבות אלו, יכול ורשאי היה הנאשם להניח כי תיק החקירה נפתח מחדש. משכך, הרי שלא נפגע אינטרס הציפייה של הנאשם. לבסוף, נטען כי באיזון בין אינטרס ההסתמכות של הנאשם לבין האינטרס הציבורי במיצוי הדין (ביחוד נוכח סוג העבירה ונסיבותיה) - גובר האחרון ומטה את הכף לטובת דחיית בקשת הנאשם להורות על ביטול האישום.
6. להשלמת התמונה אציין כי ביום 15.6.20, הנאשם הגיש תשובה בכתב לטענות המאשימה. הסנגור שב וטען כי ביחס לתיק החקירה מושא האישום הראשון - התקבלה החלטה על ידי הגוף החוקר שלא להוסיף לחקור (בהתאם לסעיף 63 לחוק סדר הדין הפלילי). על החלטה זו הגישה באת כוחו של המתלונן ערר לפי סעיף 64 לחוק סדר הדין הפלילי. אין המדובר, כטענת המאשימה, ב"בקשה לבחון מחדש" את ההחלטה. את החלטתו של רפ"ק נדלר מיום 19.2.18 ביחס לערר שהגישה ב"כ המתלונן, אין להבין אלא כהחלטה לקבל את הערר ולפתוח מחדש את תיק החקירה. החלטה זו התקבלה על ידי רפ"ק נדלר בהעדר סמכות, ואף ללא כל התייחסות למועד להגשת ערר, אשר חלף זמן ניכר טרם פנייתה של ב"כ המתלונן.

דין והכרעה:

7. מהמסמכים שהגישו הצדדים במהלך טיעוניהם, מצטיירת לכאורה התמונה הבאה:
- המתלון הגיש תלונתו ביום 18.12.16, בגין האירוע המתואר באישו הראשון. בגין התלונה נפתח תיק פל"א שמספרו 547041/2016.
 - כבר למחרת, ביום 19.12.16 התקבלה החלטה על ידי קצין חקירות, רפ"ק אלי שקד, שלא להוסיף ולחקור בתלונה. הודעה על ההחלטה שלא להוסיף ולחקור - נשלחה אל המתלון ביום 19.12.16.
 - ככל הנראה במהלך חודש 3/2017 הוגש ערר בגין החלטת הסגירה של תיק החקירה. באותו חודש נדחה הערר [הערר וההחלטה מחודש 3/2017 לא הוצגו לעיוני, אך הדברים מפורטים במכתבו של רפ"ק מור ענבר מיום 6.2.18, ומכל מקום איש מהצדדים לא טען בעניין זה אחרת].
 - בתחילת חודש פברואר 2018 נשלח על ידי עו"ד רגינה קוזנץ, בשם המתלון, לרמ"ח תחנת חיפה, מכתב הנושא את הכותרת הבאה: "בקשה להארכת מועד להגשת הודעת ערר על החלטה לסגור את התיק (לפי סעיף 65 לחסד"פ) וכן הודעת ערר על ההחלטה לסגור את התיק שמספרו 547041/2016 (לפי סעיף 64 לחסד"פ)". [העמוד הראשון של המכתב צורף לתגובת הנאשם בכתב מיום 15.6.20].
 - ביום 6.2.20 נשלח מכתב מאת רפ"ק מור ענבר לעו"ד קוזנץ. רפ"ק ענבר השיב לב"כ המתלון כי "איני מורה כעת על פתיחת התיק מחדש. פנייתך והתיק יועברו לעיונו של ראש לשכת חקירות מרחב אשר".
 - ביום 19.2.20 נשלח מכתב מאת רפ"ק פני נדלר, ראש לשכת חקירות במרחב אשר, לעו"ד קוזנץ. המכתב נושא כותרת "ערר על סגירת תיק פל"א 547041/2016". בתשובתו ציין רפ"ק נדלר כי "לאחר עיון במכתבך ובתיק החקירה החלטתי להחזירו לתחנת חיפה אל ראש משרד החקירות... לשם ביצוע פעולות חקירה נוספות. לאחר השלמת החקירה בתיק תתקבל החלטה חדשה על גורל התיק, בכפוף לכלל הראיות בו".
 - אין מחלוקת כי בעקבות פנייתה של עו"ד קוזנץ - לא הועבר תיק החקירה (או פנייתה של גב' קוזנץ) לעיון הפרקליטות.
 - אף אין מחלוקת, כי לנאשם לא נמסרה כל הודעה, בעקבות החלטתו של רפ"ק נדלר להחזיר את תיק החקירה לתחנת חיפה. עם זאת, ביום 17.9.18 נשלחו אל הנאשם שני מכתבים ובהם הודעה לפי סעיף 60א' לחוק סדר הדין הפלילי ("מכתבי יידוע") - האחד בעניין תיק החקירה 547041/2016 (הוא תיק החקירה מושא האישום הראשון), והשני בעניין תיק החקירה 542005/2017 (הוא תיק החקירה מושא האישום השני). עוד, לטענת המאשימה - הנאשם נחקר פעם נוספת לאחר שהתקבלה החלטת רפ"ק נדלר להחזיר את התיק לביצוע פעולות חקירה נוספות [לא נטען אחרת על ידי ההגנה].

8. טרם הכרעה בטענות הנאשם, אציג בתמצית את המסגרת המשפטית.

9. קיימים שני מסלולים נורמטיביים המסדירים מקרים בהם רשות החקירה או התביעה מעיינת מחדש

עמוד 3

בהחלטה שהתקבלה בדבר סגירת תיק החקירה. המסלול **האחד** הוא מכוח סעיף 64 לחוק סדר הדין הפלילי, וזאת כאשר הוגש ערר על ידי המתלונן על החלטת הסגירה. המסלול **השני** הוא מכוח סעיף 15 לחוק הפרשנות והדין הכללי - המקנה לרשות מנהלית סמכות כללית לשנות החלטות שהתקבלו על ידה.

10. כאשר הרשות המנהלית בוחרת במסלול השני, מכוח חוק הפרשנות, הרי שהיא אינה מוגבלת בזמן. הרשות המנהלית מוסמכת להורות על פתיחה מחודשת של תיק החקירה גם מבלי שהוגש ערר ואף בחלוף סד הזמנים שנקבע בסעיף 65 לחוק סדר הדין הפלילי :

השווה בעניין זה: ע"פ 1551/15 **שולי נ' מדינת ישראל** (6.9.2016);

בג"ץ 844/86 **דותן נ' היועץ המשפטי לממשלה** (10.6.1987).

11. ולעניין היחס בין שני המסלולים, נקבע בפסיקה, כי מדובר במסלולים נפרדים, אשר אינם מוציאים זה את זה. כך למשל נקבע בבג"צ 3070/17 **פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה** (28.2.18) [ההדגשה אינה במקור]:

"היחס שבין סמכות לעיין מחדש בהחלטה לסגור תיק חקירה מכוח הגשת ערר לפי סעיף 64 לחוק סדר הדין הפלילי, לבין הסמכות המינהלית הכללית לעיין מחדש בהחלטה לסגור תיק חקירה מכוח סעיף 15 לחוק הפרשנות, נבחן בעניין דותן. שם נקבע כי מאחר והדין אינו מתנה את האפשרות לעיין מחדש בתיק חקירה בהגשת ערר, מדובר בשתי סמכויות הנפרדות זו מזו. על כן, רשות התביעה הכללית יכולה להפעיל את סמכותה לפתוח מחדש את תיק החקירה, גם כאשר לא הוגש ערר בתיק וגם לאחר שחלף סד הזמנים שנקבע בסעיף 63 [צ"ל: 65] לחוק סדר הדין הפלילי להגשת ערר".

12. באותה נשימה, נקבע בבג"צ 3070/17 בעניין **פלוני הנ"ל**, כי:

"... הגם שנתונה לרשויות התביעה סמכות מנהלית נפרדת מדיני העררים לעיין מחדש בהחלטה לסגור תיק חקירה, ברי כי הפעלתה של סמכות זו לא יכולה להיעשות כדבר שבשגרה. הסמכות הכללית אמנם מעניקה גמישות נוספת לפעולות התביעה, אולם היא אינה מתקיימת בחלל ריק. הפעלה בלתי מאוזנת של סמכות מנהלית כללית ביחס להחלטות פליליות, חוטאת להיגיון שלפיו נוכח מאפייני ההליך הייחודיים, החלטות אלה ראוי שתוסדרנה במלואן בהוראות דין ייעודיות. הדברים נכונים בפרט כאשר קיים בדין הפלילי הסדר מיוחד (אף אם לא הסדר שלילי ממצה) שנועד להסדיר את התחום".

13. לעניין הגורם לו מסורה הסמכות להורות על קבלת הערר ופתיחה מחודשת של תיק החקירה - נקבע בפסיקה לא אחת כי סמכות זו מצוי בידי הגורם שקיבל במקור את החלטת הסגירה. סמכות זו נעוצה בעיקרון

הכללי, לפיו רשות מנהלית רשאית לשוב ולשקול החלטותיה ולשנותן, ובלבד שהדבר מבוסס על שיקולים לגופו של עניין.

14.

כמובן, סמכות זו של התביעה הכללית כפופה לכללי מנהל תקין. כך למשל נקבע בעניין דותן הנ"ל כי:

"כפי שאין למי שחשוד בביצוע עבירה זכות מוקנית לכך שהתיק לא יפתח מחדש, אם יתגלו עובדות חדשות... כך גם אין לו זכות מוקנית לכך שתיקו לא יבדק מחדש מבחינת האינטרס הציבורי, ובלבד שהדבר יעשה על ידי הגורם המוסמך לכך, בין זה שעשה כן מעיקרו ובין דרג ממונה, תוך בדיקה הוגנת ועניינית".

15.

לעומתו, המסלול הראשון לעיון מחודש בהחלטה על סגירת התיק - מוסדר בסעיפים 64-65 לחוק סדר הדין הפלילי. סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי מגדיר ומסדיר את סמכות התביעה להעמיד לדין, ובכלל זה להורות על סגירת תיקי חקירה (וכן לשנות את עילת הסגירה של התיק). סעיף 63 מסדיר את החובה למסור למתלונן הודעה בכתב המפרטת את ההחלטה שלא לחקור, וכן החובה לציין בפני המתלונן (בדרכים הקבועות בסעיף) את העילה בגינה נסגר תיק החקירה. סעיף 64 מקנה למתלונן זכות לערור על ההחלטה שלא לחקור או שלא להעמיד לדין:

"(א) על החלטה שלא לחקור או שלא להעמיד לדין, משום שנסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות לפתיחה בחקירה או להעמידה לדין, לפי העניין, שלא נמצאו ראיות מספיקות או שנקבע שאין אשמה, רשאי המתלונן לערור כלהלן:

(1) על החלטה שניתנה על ידי גוף חוקר או תובע כאמור בסעיף 12(א)(1)(ב) או (2) - לפני פרקליט מחוז, פרקליט מפרקליטות המדינה שמונה למנהל תחום ערים או פרקליט מפרקליטות המדינה, בדרגה שאינה פחותה מסגן בכיר א' לפרקליט המדינה, שפרקליט המדינה הסמיכו לכך;

(2) על החלטה שניתנה על ידי פרקליט מחוז או פרקליט מפרקליטות המדינה, שלא להעמיד לדין בשל העדר ראיות מספיקות או חוסר אשמה, למעט החלטה בערר לפי פסקה (1) - לפני פרקליט המדינה;

(3) על החלטה שניתנה על ידי פרקליט המדינה או משנהו, שלא להעמיד לדין, למעט החלטה בערר לפי פסקה (2), וכן על החלטה של פרקליט מחוז או פרקליט מפרקליטות המדינה, שלא להעמיד לדין משום שנסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות להעמדה לדין, למעט החלטה בערר לפי פסקה (1) - לפני היועץ המשפטי לממשלה.

(ב) היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול לפרקליט המדינה את סמכותו לפי סעיף קטן (א)(3) למעט לענין החלטה שניתנה על ידי פרקליט המדינה או למשנהו לפרקליט המדינה למעט לענין החלטה שניתנה על ידי פרקליט המדינה או משנהו; פרקליט המדינה רשאי לאצול למשנהו את סמכותו לפי סעיף קטן (א)(2) ופרקליט מחוז רשאי, באישור פרקליט המדינה, לאצול את סמכותו לפי סעיף קטן (א)(1) לפרקליט בדרגה שאינה פחותה מסגן בכיר לפרקליט המחוז.

16. העולה מן המקובץ - סעיף 64 מקנה למתלונן סמכות להגיש ערר על החלטה בדבר סגירת תיק החקירה. ככל שסבורה הרשות שבאמצעותה הוגש הערר, כי יש מקום לשנות את ההחלטה - הרי שהיא רשאית לעשות כן [מכוח הסמכות המוקנית לה בדין הכללי - המסלול השני עליו עמדנו לעיל]. ככל שנשארה הרשות בעמדתה, כי אין לפתוח מחדש את תיק החקירה - הרי שחלה עליה החובה להעביר את הערר לגורמים בפרקליטות האחראיים לדון בערר [מכוח סעיף 64 לחוק סדר הדין הפלילי - המסלול הראשון עליו עמדנו לעיל].

ליישום ההלכה ראו למשל ע"פ (חי') 2015/01 מדינת ישראל נ' אלרואי, (15.3.2001), שאושר ברע"פ 2980/01 אלרואי נ' מדינת ישראל (13.5.2001).

ת.פ. (פתח-תקווה) 35005-11-17 נחמני נ' מדינת ישראל (15.5.18);

ת.פ. (ת"א) 10040/08 מדינת ישראל נ ג דין (12.9.10).

17. עוד אציין, להשלמת התמונה, כי הכללים אשר הובאו לעיל מצאו את ביטויים גם בהנחיית פרקליט המדינה מספר 1.11 מיום 9.5.16 - "לוחות זמנים לטיפול בערר על החלטה לסגירת תיק". משום מה, לא זכתה הנחייה זו להתייחסות כלשהיא בטיעוני מי מהצדדים. סעיף 9 להנחייה קובע, תוך הפניה, בין היתר לבג"צ 844/86 בעניין דותן הנ"ל, כי:

"ככל שהגוף הסוגר החליט בעקבות עיונו במכתב הערר לשנות את החלטתו על סגירת התיק, יודיע כל כך לפונה, ויצוין מה בכוונתו לעשות בעקבות שינוי ההחלטה (להגיש כתב אישום/להשלים את החקירה וכיוצ"ב). החלטה כאמור מיתרת את הצורך לדון בערר, וממילא, במקרים כאלה, אין צורך להעביר את הערר לטיפול של מחלקת עררים... אם ההחלטה המחודשת הינה לחדש החקירה, מובן כי אם ייסגר התיק בתום עריכת ההשלמות, תישלח על כך הודעה חדשה למתלונן, והלה יהיה רשאי להגיש ערר חדש על החלטה זו".

18. משאמרנו כל זאת, אפנה לבחון את שלוש טענות הפגם שהעלתה ההגנה.

החלטה בערר - שלא על ידי הגוף המוסמך

19. לא מצאתי ממש בטענות הנאשם בעניין זה. כאמור לעיל, ההחלטה לסגור את תיק החקירה התקבלה על ידי רפ"ק אלי שקד, קצין חקירות בתחנת משטרת חיפה. בעקבות הגשת הערר, הועבר תיק החקירה לראש לשכת חקירות במרחב אשר, וזה הורה על החזרת תיק החקירה לתחנת חיפה לשם ביצוע פעולות חקירה נוספות. על פי המתווה המשפטי שפורט בהרחבה לעיל, החלטה זו - התקבלה בסמכות. ברי, כי לו היה סבור רפ"ק נדלר כי יש לדחות הערר שהגיש המתלונן, ולהותיר את תיק החקירה סגור - היה עליו להעביר את הודעת הערר לטיפול הפרקליטות, בהתאם להוראות סעיף 64 לחוק סדר הדין הפלילי. ואולם, משמצאה היחידה החוקרת כי יש לשנות מעמדתה המקורית ולקבל את הערר שהוגש על ידי המתלונן, הרי שהן לפי הנחיית פרקליט המדינה והן לפי הוראות הדין והפסיקה שפורטה לעיל - התייתר הוצרך בהעברת הערר לגורם הממונה

בפרקליטות.

החלטה בערר - באיחור ניכר וללא הארכת מועד

20. אף הטענות לעניין החריגה מהמועדים הקבועים בחוק סדר הדין הפלילי - דינן להידחות. ראשית אציין, כי גם לולא הוגש הערר, היה בסמכותה של המאשימה לבחון מחדש את עמדתה לעניין סגירת תיק החקירה - וזאת אף מעבר ללוחות הזמנים הקבועים בסעיף 65 לחוק סדר הדין הפלילי. כאמור, מוסמכת הרשות המנהלית אף לשנות את החלטתה המקורית, ובלבד שהיו בידיה שיקולים ענייניים לעשות כן. לא הועלתה מצד ההגנה כל טענה באשר לשיקולים העומדים בבסיס ההחלטה לפתוח מחדש את תיק החקירה. משכך, הרי שלא נסתרה בעניין זה חזקת התקינות של ההחלטה המנהלית בדבר פתיחת תיק החקירה.

21. אמנם, אין לכחד כי פרק הזמן שחלף ממועד ההחלטה בדבר סגירת התיק (19.12.16) ועד למועד בו נפתח תיק החקירה מחדש (19.2.18) הוא פרק זמן משמעותי. זאת, אף אם מביאים בחשבון כי במהלך חודש 3/2017, וטרם היה המתלונן מיוצג - הוא הגיש ערר באופן עצמאי (ערר אשר נדחה).

22. סבורני כי קיים טעם לפגם בהתנהלותו של רפ"ק נדלר, משלא פירט במכתבו מיום 19.2.18 את נימוקי החלטתו לדון בטענות המתלונן, ולהאריך את המועד להגשת הערר. טוב היה עושה רפ"ק נדלר אם היה נותן דעתו ומנמק (גם אם בקצרה) את שיקולי החלטתו להאריך את המועד להגשת ערר מטעם המתלונן. ואולם, פרק הזמן שחלף, לכשעצמו, אינו שומט את הקרקע מתחת להחלטה להורות על פתיחה מחודשת של תיק החקירה, ואינו מוליך למסקנה כי דין האישום להתבטל.

החלטה בערר - ללא הודעה לנאשם

23. דומני כי גם מתגובת המאשימה בכתב ניתן להבין, כי לטענתה אכן נפל פגם בהתנהלות היחידה החוקרת, משלא נשלחה הודעה לנאשם בדבר ההחלטה לפתוח מחדש את תיק החקירה בעניינו.

24. לכשעצמי, אינני משוכנע כי סעיף 65ב' לחוק סדר הדין הפלילי, עליו מסתמך הסנגור בטענתו - אכן מטיל חובה למסור הודעה לחשוד עם הפתיחה המחודשת של תיק החקירה. עיון מדוקדק בהוראות סעיפים 62-65 לחוק סדר הדין הפלילי מלמד, כי המחוקק הבחין אבחן היטב בין הסדרים הקשורים להחלטה שלא להוסיף לחקור, לבין הסדרים הקשורים להחלטה בדבר העמדה לדין. ר' למשל האבחנה לעניין סוג ופרטי ההודעה הנמסרים למתלונן [סעיף 63(א)(1) לעניין החלטה שלא לחקור; סעיף 63(א)(2) לעניין החלטה שלא להעמיד לדין]; סעיף 64 מקנה זכות ערר הן על החלטה שלא לחקור והן על החלטה שלא להעמיד לדין.

ואילו בעניינינו, סעיף 65ב'(א)(1) אינו מטיל על הגורם המוסמך חובת מסירת הודעה לחשוד עם הפתיחה המחודשת בחקירה. המועד בו מוטלת חובה כאמור - מאוחר יותר:

65ב'(א)(1) "בטרם תתקבל החלטה להעמיד לדין חשוד,

עמוד 7

בעקבות הגשת ערר לפי סעיף 64 בעבירה מסוג פשע או עוון, יודיע לו הגורם המוסמך לקבל החלטה כאמור או הממונה על החקירה, על הערר שהוגש ועל האפשרות שיוגש נגדו כתב אישום, אלא אם כן החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, או בעל הסמכות להחליט בערר, לפי העניין, כי קיימת מניעה לכך".

25. אינני נדרש להכריע בשאלה מהו המועד בו היה על הגורם המוסמך להודיע לנאשם על דבר הגשת הערר, שכן אין מחלוקת כי גם הודעה מאוחרת על הגשת הערר - לא נמסרה לנאשם. אין המדובר בעניין של מה בכך. נראה כי תכליתו של סעיף 65ב' לחוק סדר הדין הפלילי - ברורה וידועה. מסירת הודעה לחשוד כי תיק החקירה בעניינו נסגר - מקימה אצלו ציפייה והסתמכות כי האירוע מושא תיק החקירה - תם ונשלם. פתיחה מחודשת של תיק החקירה - גם אם נעשתה בסמכות ובדין - פוגעת באינטרס ההסתמכות של חשוד, ומשנה את מעמדו המשפטי. חובת ההגינות של הרשות המנהלית היא העומדת בבסיס הוראת סעיף 65ב' לחוק סדר הדין הפלילי, וזאת כדי להעמיד את החשוד על דבר שינוי החלטתה של הרשות המנהלית.

26. יחד עם זאת, מקובלת עלי טענת המאשימה, כי אין בפגם זה כדי להביא באופן אוטומטי לביטול כתב האישום. בצדק ציינה המאשימה בתגובתה, כי הנאשם היה מודע לכך שתיק החקירה נגדו נפתח, שכן זומן לחקירה במשטרה (במסגרת פעולות ההשלמה שבוצעו על ידי היחידה החוקרת). בנוסף, נשלח לנאשם בחודש ספטמבר 2018 מכתב יידוע לפי סעיף 60א' לחוק סדר הדין הפלילי. משכך, הרי **שבמידה מסוימת** הפגם הטמון באי מסירת הודעה לנאשם - תוקן בשתי פעולות אלו, אשר ודאי העמידו את הנאשם בפני העובדה, כי תיק החקירה בעניינו נפתח מחדש.

27. זאת ועוד - לא הונחה בפני כל אינדיקציה המלמדת כי מלבד הפגיעה באינטרס ההסתמכות, נגרמו לנאשם נזקים נוספים בשל אי מסירת הודעה לפי סעיף 65 לחוק סדר הדין הפלילי (כגון, נזקים ראייתיים ואחרים). מול הפגיעה (המתונה) באינטרס הציפיה וההסתמכות של הנאשם - עומדת הפגיעה הצפויה באינטרס הציבורי של מיצוי ההליך הפלילי, ככל שתתקבל בקשתו של הנאשם להורות על ביטול האישום נגדו. באיזון בין השניים, לשיטתי, נוטה הכף באופן מובהק לטובת המשך מיצוי ההליך הפלילי נגד הנאשם. לא אוכל לפיכך לקבוע, כי בהמשך קיומו של ההליך הפלילי נגד הנאשם יש משום "פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות". משכך, מסקנתי היא כי אף פגם זה אינו מצדיק את ביטול האישום נגד הנאשם.

סוף דבר:

28. מהטעמים שהובאו לעיל הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול האישום הראשון - להידחות. במועד הקבוע לשמיעת ראיות (13.9.20) - תישמע לפיכך פרשת התביעה ביחס לשני האישומים.

29. נוכח מסקנתי כי נפלו פגמים בהתנהלות היחידה החוקרת, במהלך הטיפול בערר שהגיש המתלונן [הן בשל היעדר התייחסות לשאלת המועד בו הוגש הערר, והן בשל אי מסירת הודעה לחשוד כי הוגש ערר על ידי המתלונן - וכי בשל הערר קיימת אפשרות כי יוגש נגדו כתב אישום] **אני מורה למזכירות להעביר את העתק ההחלטה לראש לשכת תביעות חוף, עו"ד גב' גלית טגרט.** יש לקוות כי יפקדו הלקחים בנוגע להתנהלות היחידה החוקרת, על מנת שתקלות דומות לא יישנו.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ג אב תש"פ, 03 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.